

عنوان مقاله:

تبارشناسی و بررسی سیر تحول معنایی واژه قرآنی «سرد»

محل انتشار:

پژوهشنامه مطالعات تاریخی قرآن و حدیث، دوره 29، شماره 76 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

مجتبی نوروزی - استادیار گروه علوم قرآن و تفسیر، دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، مشهد، ایران

مهناز تفقدی - دانش آموخته کارشناسی ارشد، رشته تفسیر قرآن، دانشکده علوم قرآنی مشهد

خلاصه مقاله:

«سرد» به نظر عده ای از اندیشمندان به عنوان یکی از واژگان دخیل (مغرب) است. برای این واژه در ورود به زبان عربی، سیر تحول معنایی رخ داده است. اهمیت و ضرورت این پژوهش از آن جهت است که این واژه دارای خاستگاه ایرانی بوده و در زبان عربی تحول معنایی داشته و فهم آن موثر بر فهم و درک کلام الهی و اعجاز آن است. این پژوهش با روش تاریخی و تحلیلی و با هدف بررسی خاستگاه تاریخی و تبارشناسی واژه «سرد»، سیر تحول معنایی آن در زبان عربی و کاربردهای تاریخی مشتقات واژه «سرد» را در بافت آیات قرآن مورد تحلیل قرار می دهد. نتایج این پژوهش نشان می دهد که واژه مغرب «سرد» از ریشه فارسی «زره» بوده و با استفاده از کاربردهای تاریخی واژه زره در ایران باستان و کاربرد گسترده این پوشش در سواره نظام های ایرانی از اولین سلسله های پادشاهی و نیز گواه قدرتمند و گویای شاهنامه در توصیف زره پوشان ایرانی، می توان گفت که «سرد» واژه ای با اصالت فارسی و با خاستگاهی نظامی است. این واژه در زبان عربی به مفاهیم «سوراخ کردن و دوختن چرم»، «بافتن زره» و «پیاپی و پشت سر هم بودن چیزی» نیز تطور معنایی پیدا کرده است. واژه سرد در قرآن کریم به صورت تک کاربرد و به مفهوم «حلقه های زره» نیز به کار رفته است.

کلمات کلیدی:

سرد، زره، مغرب، تبارشناسی، کاربردهای تاریخی، تحول معنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1896371>

